

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 244/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. októbra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť G. N., bytom T., vo veci namietaného porušenia jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 7 Er/530/2002 z 19. novembra 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť G. N. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. septembra 2005 doručená sťažnosť G. N. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením

Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 7 Er/530/2002 z 19. novembra 2004.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd označeným uznesením schválil príklep udelený vydražiteľovi na dražbe konanej 19. júla 2004 na nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území T., patriace do bezpodielového spoluvlastníctva povinného a sťažovateľky.

Sťažovateľka uviedla, že proti predmetnému «... uzneseniu nám Okresný súd v Dolnom Kubíne nedal možnosť odvolania, čím porušil ustanovenia uvedené v § 148 ods. 1) Exe. priadku. Svoje zákonné právo sme napriek tomu využili a proti uzneseniu sp. zn. 7 Er/530/2002 zo dňa 19. 11. 2004 sme v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie na Krajský súd do Žiliny. Odvolanie voči uzneseniu sp. zn. 7 Er/530/2002 zo dňa 19. 11. 2004 po dnešný deň nebolo predložené Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie a nehnuteľnosť zapísaná na LV č. 1910 k. ú. T. je prepísaná na vydražiteľa, lebo uznesenie Okresného súdu v Dolnom Kubíne sp. zn. 7 Er/530/2002 zo dňa 19. 11. 2004 nadobudlo dňom 19. 11. 2004 právoplatnosť. (...)

Na podanie zo dňa 23. 5. 2005 predseda Okresného súdu v Dolnom Kubíne listom č. Spr. 2036/05 zo dňa 28. 6. 2005 po oboznámení sa s obsahom spisu sp. zn. 7 Er/530/2002 a vyjadrení zákonného sudcu v danej veci odpovedal, že proti uzneseniu o príklepe nie je odvolanie, a to s poukazom na § 202 ods. 2) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O. s. p.) prípustné, nakoľko Exekučný poriadok (ďalej Exe. por.) ako osobitný zákon s § 148 ods. 1) Exe. por. nestanovuje inak.

Na to uvádzam, že § 148 ods. 1) Exe. por., ako osobitný zákon § 202 ods. 2) O. s. p. stanovuje (2. veta) „Proti rozhodnutiu súdu o príklepe je prípustné odvolanie“.

Taktiež zákon Národnej rady SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exe. por.) prikazuje, že tam, kde sa v osobitných právnych predpisoch hovorí o súdnom výkone rozhodnutia, rozumie sa tým vykonávanie exekúcie aj podľa tohto zákona. Teda podľa môjho názoru aj podľa § 148 ods. 1) Exe. por.

Uznesením sp. zn. 7 Er/530/2002 zo dňa 15. 07. 2005 nám zákonný sudca Okresného súdu v Dolnom Kubíne oznámil, že odvolanie voči uzneseniu sp. zn. 7 Er/530/2002 zo dňa

19. 11. 2004 odmieta v zmysle § 209 ods. 1 písm. b) O. s. p. Som toho názoru a domnienia, že v danej veci nebol postup v zmysle článku 1 Protokolu č. 1 s poukazom na článok 6 ods. 1 Dohovoru. Taktiež sa domnievam, že Okresný súd v Dolnom Kubíne nielenže porušil právo na majetok podľa článku 1 Protokolu č. 1 a neposkytol primerané procedurálne záruky, ale aj narušil požiadavky spravodlivého pojednania stanovených v článku 6 ods. 1 Dohovoru s prihliadnutím na zásady „spravodlivosti“ a zásadu „rovnosti zbraní“, ktoré síce text článku výslovne neuvádza, ale sú významné pre pochopenie jeho pôsobenia. Z toho vyplýva, že obe strany v konaní musia mať rovnocennú možnosť vznášať námietky proti argumentom druhého. Podstatnou myšlienkou zásady rovnosti je, že súdy musia vyvinúť náležité úsilie, aby zabezpečili efektívne uplatňovanie práv zaručených článkom 6 Dohovoru.

Na základe týchto skutočností som dospela k názoru, že mi bolo porušené moje ústavné právo zaručené Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ľudských právach vyplývajúce z článku 1 Protokolu č. 1 s poukazom na článok 6 ods. 1 Dohovoru. A preto Vás žiadam o preskúmanie správnosti konania Okresného súdu v Dolnom Kubíne.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru „Každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhoduje o jeho občianskych právach alebo záväzkoch (...). Rozsudok musí byť vyhlásený verejne...“.

Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Predchádzajúce ustanovenie nebráni právu štátov prijímať zákony, ktoré považujú za nevyhnutné, aby upravili užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom a zabezpečili platenie daní a iných poplatkov alebo pokút.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že uznesením okresného súdu sp. zn. 7 Er/530/2002 z 19. novembra 2004 boli porušené jej označené práva.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je potrebné odmietnuť pre nedostatok jeho právomoci na jej prerokovanie.

Z informácie okresného súdu vyplýva, že proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 7 Er/530/2002 z 19. novembra 2004 podal povinný 15. decembra 2004 (manžel sťažovateľky) odvolanie, v ktorom žiadal, aby bol príklep udelený vydražiteľovi na nehnuteľnosti, ktoré vlastní ako bezpodielový spoluvlastník so sťažovateľkou, zrušený, tvrdiac, že proti tomuto uzneseniu je odvolanie prípustné a okresný súd mu napriek tomu nedal možnosť odvolať sa.

Súd odvolanie povinného proti uzneseniu o schválení príklepu uznesením sp. zn. 7 Er 530/2002 z 15. júla 2005 odmietol, čo odôvodnil tým, „... že *exekučné konanie začalo*

po 01. 02. 2002, a teda po účinnosti zákona č. 32/2002 Z. z. (konkrétne začalo dňom 03. 05. 2002) a po účinnosti tohto zákona odvolanie voči uzneseniu o udelení príklepu skutočne nie je prípustné“. Proti tomuto uzneseniu (doručenému povinnému 15. júla 2005) podal povinný 22. augusta 2005 odvolanie, o ktorom rozhodne Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 CoE 154/2005.

Predmetná exekučná vec sa teda v súčasnosti nachádza v štádiu odvolacieho konania, v ktorom krajský súd rozhodne o odvolaní proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 7 Er/530/2002 z 15. júla 2005, ktorým bolo odmietnuté odvolanie povinného proti uzneseniu, proti ktorému smeruje sťažnosť sťažovateľky. Rozhodnutie krajského súdu by malo v sebe implicitne obsahovať aj rozhodnutie o tom, či boli porušené uvedené práva sťažovateľky, resp. jej manžela.

Táto skutočnosť vzhľadom na princíp subsidiarity ustanovený v čl. 127 ods. 1 ústavy zásadne bráni ingerencii ústavného súdu do výkonu právomoci všeobecného súdu a neumožňuje mu v súčasnosti posúdiť opodstatnenosť tvrdeného zásahu do práv sťažovateľky podľa označených článkov dohovoru a dodatkového protokolu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2005